

CASA
favorită
A LUI DUMNEZEU

CASA
favorită
A LUI DUMNEZEU

Dacă o zidești, El va veni

TOMMY TENNEY

Editura Casa Cărții, Oradea
2003

Titlul original **God's Favorite House**
Copyright © 1999 by Tommy Tenney
Destiny Image Publishers, Inc.
P.O.Box 310, Shippensburg, PA 17257-0310

Casa favorită a lui Dumnezeu
Copyright © 2003
Editura **Casa Cărții**
C.P. 270, O.P. 1, 410610 Oradea
Tel./Fax: 0259-469057; 0722-669566
Email: casa.cartii@rdslink.ro

Traducerea și editarea: Florentina Galiger
Tehnoredactarea: Vasile Gabrian
Coperta: Cornelia Costi

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
TENNEY, TOMMY

Casa favorită a lui Dumnezeu / Tommy Tenney ;
trad., ed. : Florentina Galiger. - Oradea : Casa Cărții,
2003

ISBN 973-85617-9-5

I. Galiger, Florentina (trad. ; ed.)

2.

Tiparul executat la Tipografia Leș s.r.l.
Str. Arenei nr. 16
440097 Satu Mare
Tel. 0261-768352

Dedicație

Cu dragoste dedic această carte răposatului meu bunic, Rev. E. W. Caughron. El a trecut la Domnul în timp ce scriam această carte. Poreclit cu afecțiune „Tata mare“, el a fost, cu adevărat, mai mare ca viața însăși. Întoarcerea în West Monroe, Louisiana, nu va mai fi la fel. Tata mare a lăsat în urmă un gol „imens“. West Monroe înseamnă doar amintiri acum. Locurile rămân tot mai pustii. Îi vom simți lipsa plini de durere.

Aprecieri

Tommy Tenney a dat din nou lovitura! În același stil provocator al cărții *Alergarea după Dumnezeu*, Tommy ne provoacă pe toți să ne reînnoim pasiunea pentru închinare înaintea lui Dumnezeu. *Casa favorită a lui Dumnezeu* este menită să facă parte din scurta listă a literaturii creștine clasice în anii care vor urma.

C. Peter Wagner

Rector, Institutul de conducere Wagner
Colorado Springs, Colorado

Tommy Tenney a oferit Trupului lui Hristos o altă lucrare motivatoare și extrem de provocatoare! Fără echivoc, *Casa favorită a lui Dumnezeu: Dacă o zidești, El va veni* este una dintre cele mai bune scrieri despre închinare. Adevărurile împărtășite sunt simple, dar profunde și puternice. Această carte „trebuie citită“ de către toți cei care sunt mistuiți de dorul de a fi un sanctuar al prezenței lui Dumnezeu. Îți va mișca inima pentru închinarea adevărată și va aprinde în tine o pasiune mai mare pentru a-L cunoaște pe Tatăl așa cum nu ai făcut-o înainte!

Dr. Kingsley A. Fletcher

Pastor, Life Community Center
Research Triangle Park, North Carolina

Alergarea după Dumnezeu a fost o carte născută dintr-o inimă dedicată lui Dumnezeu—gloriei Lui, tronului Său și

...El va veni 7

prezenței Sale. În *Casa favorită a lui Dumnezeu* Tommy Tenney a reușit din nou. Dacă înainte nu aveai un apetit pentru realitatea spirituală, o foame după Dumnezeu sau un dor autentic după prezența Celui Atotputernic—după ce vei fi citit această carte, cu un duh deschis și în umilință, vei ști cu adevărat ce înseamnă dorul spiritual.

Rev. Colin Dye

Pastor, Kesington Temple, London City Church

Această carte oferă o clară provocare aceloră dintre noi care conduc biserica în închinare. O dată ce am citit-o nu vom mai fi mulțumiți doar să oferim „un timp bun de închinare“ celor din biserică.

Noel Richards

Lider de închinare

Fă un lucru destul de mult timp, transformă-l într-o rutină, încearcă să prevezi ce se va întâmpla și, curând, te va obosi. Este oare posibil și în cazul închinării? Da, este. Putem promova cât dorim motive pentru a ne aduna la închinare în case, clădiri de biserici, evenimente speciale sau mega-evenimente. Dar este oare aceasta o rutină? Plictiseală izvorâtă din obișnuință? Chiar dacă nu e așa pentru tine, e aproape sigur că, dacă faci parte din generația tânără care se ridică sau dintre aceia care-L iubesc pe Hristos, crezi că biserica și muzica ei sunt dificile.

Tommy Tenney a făcut o slujbă de maestru prezentându-ne închinarea ca fiind plină de viață, mulțumire, bucurie și adorație. A fost mult așteptată și a venit la momentul potrivit.

Gerald Coates

Vorbitor, autor, crainic

Fiind un cititor avid, îndrăgostită de lumea cărților încă din copilărie, devorez cu lăcomie zeci de cărți în fiecare an. Cu toate acestea, există un volum unic care-mi captivează inima

și îmi este cel mai drag. Această carte are un loc pe noptiera mea, chiar lângă Biblie și o folosesc mereu în tot timpul anului, culegând gânduri proaspete, inspirație și provocare la fiecare citire. *Alergarea după Dumnezeu* a fost preferata mea în anul 1999. *Casa favorită a lui Dumnezeu* se pare că va fi prima mea alegere în anul 2000.

Îți mulțumesc, Tommy, pentru că mi-ai nimicit tradițiile, că mi-ai condamnat auto-mulțumirea, că mi-ai reaprins pasiunea și mi-ai pus sub semnul întrebării chemarea la închinare. Domnul folosește scrierile tale inspirate pentru a mă atrage într-o intimitate mai profundă cu Tatăl și pentru a mă determina să ajung pe culmile cele mai înalte ale muntelui Său. Sunt dependentă pe veci de gloria luminii lui Dumnezeu.

Judy A. Gosset

The River Ministry, Vancouver, British Columbia

Pentru cei ce sunt flămânzi după prezența manifestă a lui Dumnezeu, *Casa favorită a lui Dumnezeu: Dacă o zidești, El va veni* descoperă chei strategice care deschid ușa spre prezența Lui și-I oferă Lui un loc în care să locuiască. Ca ușier, Tenney ține ușa deschisă, îngăduindu-ne să vedem o licărire din gloria lui Dumnezeu și ne provoacă să o experimentăm în viețile și comunitățile noastre, abandonându-ne total închinării înaintea lui Dumnezeu. Îți recomand cu căldură să cercezeți amănunțit această comoară, dă-i voie să te captiveze și să te convingă să-L cauți cu toată inima pe Dumnezeu.

Pastor Dutch Sheets

Colorado Springs, Colorado

Chemarea și pasiunea lui Tommy este să vadă Trupul lui Hristos împreună și prezența lui Dumnezeu coborându-se într-o mai mare măsură decât înainte. În căutarea lui după Dumnezeu, Tommy a învățat—și acum împărtășește și Bisericii—cum să devină casa sau templul în care Dumnezeu

vrea să trăiască. Casa în care Dumnezeu vine este casa în care El e binevenit.

Rev. *Bart Pierce*

Pastor Coord., Rock Church, Baltimore, Maryland

Există o vorbă care spune că „trebuie să treacă mult timp pentru ca o casă să devină un cămin.“ Ce anume Îl face pe Dumnezeu să se simtă „acasă“? Cu siguranță nu o structură elaborată, deoarece Ezechiel scrie că prezența lui Dumnezeu a înălțat—a anulat clădirile—străvechiul templu. Această carte indică spre calea prezenței Lui. Când prezența Lui este primită, Dumnezeu Se stabilește și Se simte întotdeauna acasă în mijlocul închinării.

În Scriptură întâlnim cortul lui Moise, cortul lui David și templul lui Solomon. O piesă de mobilier prezentă în toate cele trei a fost chivotul legământului—scaunul îndurării, locul prezenței lui Dumnezeu. E posibil ca cortul lui David să fi fost casa pământească preferată a lui Dumnezeu dintre cele trei. Și asta deoarece perdeaua era ridicată, chivotul se afla la vedere, gloria Sa era manifestă și închinătorii erau acolo zi și noapte.

Dumnezeu este atât de gelos în ce privește prezența Sa și adevărata închinare, încât chivotul legământului este unica piesă de mobilier dintr-un templu terestru pe care o vom găsi în cer, acolo unde ne vom închina veșnic înaintea Lui. Ceea ce caută El acum este o casă—un vas de lut—în care poate locui prezența Sa, în care slava Sa poate fi manifestă și în care există închinare zi și noapte. Cartea lui Tommy Tenney, *Casa favorită a lui Dumnezeu*, este lucrarea unui arhitect care-L caută pe Dumnezeu. Ia schițele și construiește-I o casă în viața ta. Mai dă-mi și mie încă o cărămidă și hai să începem!

Observațiile tatălui său, *T. F. Tenney*

Mă identific în întregime cu căutarea pasionată a lui Tommy Tenney, căutare a prezenței susținute și clare a

Domnului Isus. Scrierile sale au ecou în cele mai adânci și cele mai desperate strigăte ale inimii mele.

La fel cum a fost cu prima sa carte *Alergarea după Dumnezeu*, tot așa este și acum. Cu cât citești mai mult acest mesaj, cu atât vei fi mai încurajat. Dacă Dumnezeu a creat în tine acest grad de intensitate doar pentru El—și El se arată în mijlocul poporului Său în atâta splendoare cât putem noi percepe—în final, El te va împlini și nu te va lăsa frustrat.

Unul dintre cele mai puternice mesaje ale acestei cărți, din perspectiva mea, este că nu-ți va păsa cât de mult va trebui să-ți revoluționezi prioritățile și programul, că vei pierde prieteni sau că imaginea ta va avea de suferit, pentru a reuși să vezi cât mai mult fața lui Dumnezeu. Orice carte care ne motivează în această direcție are o valoare incomensurabilă.

Joy Dawson

Învățător internațional al Bibliei și autor

Teologii ne ajută să înțelegem teoriile și doctrinele despre Dumnezeu; Tommy Tenney ne inspiră să-L dorim pe El cu pasiune. Prietenul meu Tommy este un om care tânjește după Dumnezeu. Asemenea femeii din Cântarea Cântărilor, care trebuie să se ridice și să colinde ulițele căutându-și iubitul, inima lui Tommy își caută mereu Iubitul. Nu numai că el își împărtășește dorul, ci îl împarte cu noi în această minunată carte.

Francis Frangipane

Cartea lui Tommy Tenney, *Casa favorită a lui Dumnezeu* este incisivă și sfâșietoare, deoarece I-am sfâșiat inima lui Dumnezeu. Așa cum Tenney scoate în evidență, (uneori am rămas fără respirație la observațiile sale scripturale), Dumnezeu vrea ca noi, copiii Lui, să-L iubim și să petrecem timp cu El. Facem acest lucru *doar* atunci când ne închinăm. Tommy întreabă: pentru cine este Biserica? Succint și bazat

pe Scriptură arată că Biserica este pentru *Dumnezeu*. Această carte are puterea de a revoluționa Biserica așa cum o cunoaștem noi. Trebuie citită nu doar de liderii de închinare, ci de toți credincioșii.

Mike Bickle

Autor și fondator al asociației Prieteni ai Mirelui
Director al Casei Internaționale de Rugăciune
Grandview, Missouri

„De ce“ a fost cuvântul lui favorit.

Acest mic băiețel adorabil și foarte curios a abordat viața minunându-se, cu ochii larg deschiși. Obişnuia să stea la picioarele mamei mele (Dottie Rambo) în timp ce ea povestea despre vocea Duhului Sfânt care o îmboldea să scrie cântece precum „El s-a uitat dincolo de păcatul meu și mi-a văzut nevoia“ sau altele din sutele de cântece pe care le-a compus. În timp ce alți copii se jucau în camerele de alături, el era un „căutător de Dumnezeu“ în pregătire.

Îmi amintesc cum stăteam în sufrageria plăcută a părinților săi și cum mama lui îl certa cu blândețe: „Tommy dragă, mai lasă și pe cei mari să ia parte la discuție. Poate că și altcineva mai are întrebări.“ Sincer, nici una dintre întrebările celorlalți nu erau la fel de oneste și pătrunzătoare ca ale lui. Eram uimită: „Ce tânăr remarcabil!“

Mulți ani viețile noastre nu s-au intersectat, până când un prieten mi-a pus în mână o carte și mi-a spus: „Citește-o acum!“. Am văzut numele autorului și mi-am spus: „Acesta nu poate fi micul Tommy.“ Am întors cartea și am văzut poza și am râs cu voce tare.

Aceeași ochi.

Aceeași foame.

Alergarea după Dumnezeu a devenit cartea pe care am dat-o tuturor celor la care m-am putut gândi. Nu am citit-o doar de mai multe ori, am predicat din ea, fără să mă justific.

Filozofia mea este: „Dacă ceva nu este stricat, nu încerca să-l repari.“ Când mi s-a cerut să citesc manuscrisul cărții *Casa favorită a lui Dumnezeu*, eram într-un turneu foarte aglomerat și mi-a fost trimisă prin poștă. Cu toate că m-am simțit onorată, m-am temut că nu voi avea timp să o citesc.

Prima seară, când am luat-o cu mine în dormitorul din spatele autobuzului cu care făceam turneul, am rupt plicul în care se afla și prezența lui Dumnezeu a umplut dintr-o dată încăperea. Era acolo acea mireasmă pe care o îndrăgisem și lacrimi de bucurie mi-au brăzdat obrajii. Am citit câteva rânduri cu privirea încetoșată, apoi m-am strecurat, în tăcere, în micuța baie, pentru a nu-l deranja pe soțul meu Donny.

Nu am putut să dorm în seara aceea. Am citit și m-am închinat, am citit și m-am închinat. În sfârșit cineva scrisese ceea ce noi am experimentat și care reprezenta strigătul inimii noastre.

În noiembrie 1993, împreună cu soțul meu și întreaga noastră echipă eram la o biserică din Florida. Duhul Domnului ne-a pus două întrebări: „Pot să vă întrerup viața?“ „Aveți timp pentru o trezire?“

Fără ezitare și fără să ne gândim la consecințe, am răspuns: „Da“. În iulie 1994 orarul nostru era făcut bucăți și o întâlnire de trei zile în Riverside, California s-a transformat în 77 de întâlniri. Viețile noastre au fost întrerupte pentru totdeauna. Ultima întâlnire extinsă a durat peste 20 de săptămâni și avut loc în Sierra Vista, California, acolo unde șapte biserici s-au unit și încă sunt împreună căutând-L, săptămână de săptămână, pe Dumnezeu.

Cu toate acestea, există în noi ceva care nu este satisfăcut. Dacă ți-e foame după o foame și mai mare; dacă ți-e sete după o sete și mai mare...dacă ești pasionat de o pasiune și mai mare pentru Dumnezeu...dacă te întrebi de ce alții nu înțeleg...aceasta este cartea pe care o cauți.

Găsește o cameră liniștită, ia cu tine un ceainic plin cu ceai aburind sau cafea, două pachete de șervetele și asigură-te că ai la îndemână o bucată mare de covor curat. Pregătește-te să experimentezi Slava fără vâl—*Casa favorită a lui Dumnezeu*.

Dr. *Reba Rambo-McGuire*
Cântăreață, promotoare de treziri spirituale

Această carte este binecuvântarea lui Dumnezeu pentru Biserica lui Hristos. Te va motiva să faci schimbări adânci în modul tău de viață și în timpul tău de rugăciune. Pasiunea pentru prezența lui Dumnezeu, puterea închinării, întâlnirea transformatoare cu Slava Lui sunt câteva din temele pe care pastorul Tommy Tenney le dezvoltă într-o manieră clară și inspirată. Tommy Tenney este un om valoros al lui Dumnezeu și un profet al acestui moment. Lucrarea lui este o binecuvântare și mesajul său o adiere proaspătă pentru spirit. Îngăduiți-mi să vă recomand această nouă carte printre celelalte bogate scrieri ale sale.

Rev. *Claudio J. Freizdon*
Biserica King of Kings, Buenos Aires, Argentina

Această carte oferă o perspectivă din interior a închinării și modul în care ea atinge toate aspectele vieții creștine, aspecte la care nici nu m-am gândit până acum. Cu siguranță va inspira și redirecționa lucrarea celor care o citesc.

Tony Campolo, Ph. D
Profesor de Sociologie, Eastern College
St. Davids, Pennsylvania

Am avut privilegiul să-l cunosc pe Tommy și să lucrez alături de el adesea, în ultimii ani. L-am auzit de multe ori spunând: „Eu nu sunt un profet!“ Cu toate acestea, Tommy *este* un vorbitor profetic pentru Trupul lui Hristos din aceste vremuri. Acesta *este* anotimpul în care Trupul lui Hristos trebuie să rezidească cortul lui David. Aceasta *este* vremea în

care să întoarcem pe dos relațiile noastre programate cu Dumnezeu și să devenim din nou „o casă de rugăciune“.

Mai mult decât mesajul pe care îl predică sau scrie, Tommy este, în dragostea lui pentru Dumnezeu, un om potrivit pentru acest moment în istoria Bisericii. Dumnezeu are mulți slujitori, dar puțini prieteni. Stăpânul descoperă timpul Său și scopurile Sale prietenilor mai degrabă decât slujitorilor. Tommy este un autentic prieten al lui Dumnezeu. De aceea el este bine echipat pentru a chema Biserica înapoi la pasiunea aceea vitală de a căuta nu doar mâna binecuvântărilor lui Dumnezeu, ci chipul Său de Slavă. Recomand această carte întregului Trup al lui Hristos, dintr-o genuină prețuire.

Marc A. Dupont
Mantle of Praise Ministries, Inc.

Cuprins

	Nota editurii	19
	Introducere	21
	Despre copertă	23
Capitolul 1	Casa favorită a lui Dumnezeu	25
Capitolul 2	Linii de sosire false și mânere de ușă parfumate	41
Capitolul 3	Deschiderea cerului	55
Capitolul 4	Construirea unui scaun de îndurare	77
Capitolul 5	Aprinde lumina Slavei Sale	95
Capitolul 6	Nu te încrede în cineva care nu șchiopătează	109
Capitolul 7	Pornografie spirituală sau intimitate spirituală?	123
Capitolul 8	Ziua în care muzica a murit	143
Capitolul 9	Extinderea zonei Tronului	159
Capitolul 10	Descoperă puterea secretă a unui ușier	175

Nota editurii

Cu mai bine de o jumătate de secol în urmă, unul dintre marii gânditori creștini ai veacului 20 a rostit câteva cuvinte simple, adevărate pentru generația sa, dar trist de adevărate încă, pentru multe biserici evanghelice din vremea noastră. A. W. Tozer spunea: „Închinarea este piatra prețioasă pierdută a Bisericii evanghelice.“

Trebuie să recunoaștem că ultimii douăzeci de ani au adus totuși un suflu nou în ce privește definirea și practica închinării, în multe biserici. Dar cu toate acestea, se consumă adesea prea multă energie în schimbul „ștafetei“ între generații, atunci când funcția închinării este înlocuită de forma închinării. Uneori au loc discuții interminabile, cauzate de neînțelegerea principiilor biblice, esențiale ale închinării vizavi de elementele practice, ajustabile și chiar variabile ce alcătuiesc închinarea individuală sau comunitară.

În această nouă carte tradusă în limba română, *Casa favorită a lui Dumnezeu*, Tommy Tenney ne provoacă, la fel ca în prima sa carte *Alergarea după Dumnezeu*, la redescoperirea pasiunii pentru Dumnezeu. De data aceasta autorul pune accentul pe nevoia practicării unei închinări cu pasiune înaintea lui Dumnezeu. Și acest lucru trebuie făcut nu doar în cadrul a ceea ce noi ne-am obișnuit să numim „program de

închinare“, ci trebuie să fie un mod de viață caracteristic tuturor credincioșilor născuți din nou.

Prea mulți consideră închinarea ca fiind doar muzică. Din acest motiv sunt și multe discuții contradictorii pe seama închinării. Dar închinarea nu este un concept inventat la trecerea din mileniul doi în mileniul trei și nu are de-a face doar cu muzica. Închinarea este mult mai mult decât muzică sau decât „programul“ bisericii locale.

Închinarea, așa cum o descrie Sfânta Scriptură, și cum o prezintă autorul în această carte, este un răspuns al pocăinței, al inimii zbrobite, care Îl dorește pe Domnul mai mult decât orice altceva.

Citatele biblice folosite în această carte sunt luate din traducerea Cornilescu a Sfintei Scripturi. Menționez că italicele au fost adăugate de autor cu scopul accentuării anumitor principii sau idei aflate în dezbateri.

Cu siguranță că și în această carte limbajul trece uneori dincolo de ceea ce noi am considera că trebuie spus „mai pe ocolite“. De aceea te rog să ai răbdare și să nu te pripești la formularea unor concluzii care ar putea fi eronate sau chiar false, înainte de a termina de citit toată cartea.

Dacă ești un însetat după Dumnezeu și dorești să experimentezi o închinare mai profundă înaintea Domnului, atunci această carte, *Casa favorită a lui Dumnezeu*, este pentru tine.

Vasile Gabrian
Oradea, mai 2003

Introducere

Ai amintiri dragi legate de o casă în care ai crescut? Ce fel de amintiri? Sunt legate ele de clădirea în sine sau de ceva ce s-a întâmplat acolo? Cred că singurul motiv pentru care îți amintești cu drag o clădire anume este datorită lucrurilor care s-au petrecut acolo: plimbarea alături de tatăl tău, jocurile cu prietenii, mama care te îmbrățișa. Amintirea întâmplărilor de acasă, mai mult decât structura fizică a casei, îți provoacă „dorul de casă“.

Dacă lui Dumnezeu „I s-ar face dor“ după oricare dintre „casele“ de închinăciune de pe pământ, cred că I-ar fi dor de cortul lui David. El l-a plasat în registrul istoric al cerului pentru a-l restaura și a-l conserva—*nu datorită frumuseții structurii sale, ci datorită pasiunii închinării*. Evenimentele și întâlnirile cu închinătorii pasionați, pe care Dumnezeu le-a avut acolo, fac locul îndrăgit de Dumnezeu.

Două dintre coloanele templului lui Solomon erau făcute din bronz, dar „pilaștrii“ cortului lui David erau oamenii! Dumnezeu caută material nou de construcție care să se potrivească pe modelul celui vechi. El vrea să reconstruiască casa Sa favorită. Ești tu disponibil? El are nevoie de o altă „piatră vie“, un închinător după modelul și după inima lui David.

Această carte nu urmărește restaurarea structurii fizice sau operațiile mecanice ale cortului lui David. Această carte urmărește restaurarea pasiunii din închinare—inima lui David. Structura va urma pasiunii, tot așa cum căsătoria urmează dragostei și astfel rezultă un cămin.

Despre copertă

Poate că ilustrațiile de pe coperta acestei cărți nu au o semnificație aparte pentru voi; la urma urmei, poza de pe copertă reprezintă doar o casă. Pentru mine însă, va fi întotdeauna acasă. Poate că sunt singurul care știe că desenul copertei include poza casei în care am locuit, la adresa 114 Slack Street, West Monroe, Louisiana. Casa a aparținut bunicului meu, „tata mare“ E. W. Caughron, înainte ca mama și tatăl meu să o cumpere. Amintirile mele despre această casă sunt din vremea când casa era încă a bunicului. Omul care stă în fața casei este tatăl meu, T. F. Tenney. Această casă înseamnă mult pentru mine, datorită amintirilor. Îmi creez amintiri noi în casa mea acum, alături de soția și copiii mei, dar amintirile copilăriei vor face din această micuță casă din West Monroe „casa mea favorită“.

Capitolul 1

Casa favorită a lui Dumnezeu

Nu mi-am dat seama că Dumnezeu are o casă favorită până în vara când, împreună cu familia mea, am făcut un „tur tradițional“ al casei copilăriei mele. Trebuia, oricum, să facem o vizită bunicului meu în West Monroe, Louisiana. Fiind în oraș, într-o după masă fierbinte, specifică regiunii Louisiana, mi-am înghesuit familia într-un microbus și am pornit să facem un tur al împrejurimilor și al casei în care am crescut.

Unii ar spune că nu sunt prea multe de văzut în West Monroe, însă pentru mine e un loc special, fiindcă este acasă. Am locuit într-o casă cu șindrilă albă, pe strada Slack, la numărul 114. Copacul uriaș de magnolie, aflat la capătul grădinii, mai este încă acolo (sunt cei mai buni copaci de cățarat pentru băieți), dar stejarul de la celălalt capăt a dispărut demult (aceia nu sunt așa de buni pentru cățarat). Fiecare colț de stradă era o altă amintire pe care trebuia s-o împărtășesc familiei mele fascinate. Le-am arătat locul în care tatăl lor a mers la școală, le-am descris tot ceea ce s-a întâmplat de-a lungul rutei turului nostru (total indiferent față de căscatul abia mascat al audienței mele).

Când am parcat în fața casei, le-am arătat șanțul în care eu și Clint, lăudărosul din vecini, ne-am bătut, deoarece acesta îi

vorbise urât surorii mele. Atunci, bătaia căpătase proporții biblice, dar versiunea scurtă este că eu i-am tras un pumn în nas lui Clint iar el m-a lovit în stomac și amândoi am plecat plângând spre casă.

Am iubit casa în care am trăit și am crescut și am presupus că și copiii mei o vor iubi. Era evident că în acea după-masă nimeni nu se simțea acasă, dar în orașele din nordul Louisianei avem o lege nescrisă și o prietenie strânsă ce face loc „tururilor tradiționale“. Nu știu a cui este casa acum, dar nu m-am gândit că cineva s-ar fi supărat dacă clanul Tenney ar fi făcut un tur al fostei lor proprietăți.

Am avut amintiri puternice din casa mea favorită

Marele tur a început în grădina din față (cu povești despre acel loc, care au luat aproape o jumătate de oră). Am avut multe amintiri nostalgice legate de întâmplările din casa mea preferată din strada Slack, numărul 114. Am dorit ca și copiii mei să aibă propria lor legătură istorică și tradițională cu acea casă.

Am mers încet în jurul casei, în timp ce le arătam cele mai importante locuri istorice și reminiscentele vieții în „paradis“. Când am trecut de poarta din spatele grădinii, le-am spus copiilor povestea câinelui care l-a mușcat pe curier. Nu mai văzusem niciodată un curier care să danseze cu atâta dibăcie, având atâtea pachete în brațe. Câinele meu nu era prea mare, dar a oferit suficientă inspirație pentru a-l motiva pe om să danseze ca un profesionist, de-a lungul întregii curți. Eu m-am amuzat copios, dar curierul nu a fost prea încântat.

Familia mea m-a abandonat

Am descris căsuța de joacă din grădină și leagănul din copac, în care sora mea a reușit să împlinească profeția mamei mele și să-și rupă mâna. Tocmai începeam să mă simt bine în acest tur când, cam la un sfert din drumul din jurul casei,

m-am uitat în jurul meu și n-am mai văzut pe nimeni. *Probabil că au găsit ceva foarte interesant și încă se minunează*, m-am gândit eu. Tocmai arătasem spre locul în care eu și sora mea ne-am îngropat animalele de casă, așa că m-am gândit că probabil au fost copleșiți de durere sau au fost vrăjiți de patul de panseluțe unde mama m-a învățat să plantez flori.

Când am făcut cale întoarsă, mi-am dat seama că familia mea mă abandonase. Recunosc că era o zi fierbinte specifică Louisianei, cu aproape 40 de grade și sută la sută umiditate, dar nu și-au dat seama ce mic e prețul acesta de plătit pentru a fi în paradis? Adevărul era că ei au fost convinși că sunt pierdut „cu capul în nori“. Ei erau în microbus cu aerul condiționat dat la maxim. Fețele lor reflectau o plictiseală absolută, în timp ce se certau ce casetă să asculte, „cât tata își termină călătoria sa comemorativă.“

M-am simțit ofensat. Nu, am fost mai mult decât ofensat. *Am fost mânios.* „Ce s-a întâmplat cu voi?“, i-am întrebat. „Eu încerc să vă arăt toate aceste lucruri...“

„Ne-am plictisit...“, m-a întrerupt Andreea, fiica mea cea mai mică. „Tati, casa asta nu înseamnă nimic pentru noi,“ s-a amestecat Natașa, fata cea mijlocie.

Pentru o clipă, am crezut că un fulger va lovi microbusul. La urma urmei, nu vorbești așa despre un loc sfânt! Era aproape un sacrilegiu! Apoi, fiica mea cea mai mare, cu o ireverență totală, a spus: „Tată, singurul motiv pentru care casa aceasta înseamnă ceva pentru tine este legat de amintirile pe care le ai. *Noi nu avem nici o amintire despre această casă.*“

Atunci mi-a trecut prin minte ideea că fiica mea are dreptate. Familia mea nu este interesată de casa numărul 114 de pe strada Slack, așa cum sunt eu. Le pot povesti întâmplări legate de viața din acea casă, dar acele povești reprezintă mai mult decât atât pentru mine. Ele sunt viața mea închisă în amintirile din *casa mea favorită*.